

Jeg henviste den Gang til Loven af 3. April 1900, og jeg skal her for den højtærede Minister oplæse den Del af Loven, hvorefter de skadelidte mente, at Ministeriet bærer Ansvaret herfor og skal sørge for, at Sagen bliver nøjagtigt undersøgt, saaledes at de skadelidte kunne opnaa, hvad de ansøge om. Der siges i § 1, sidste Stykke, om den i § 1, 3die Stykke, omtalte Anbringelse af en Afspærring med tilhørende Stemmeværk, Sluser og Digeanlæg i Kalvebodstrand o. s. v.: „Forinden der tages Bestemmelser om Udførelsen af noget af de heromhandlede Arbejder, vil Københavns Havneraads Betænkning derom være at indhente. Det under Punkt 3 omtalte Anlæg skal gennemføres saaledes, at de bestaaende Forhold for de ved Havnen og i dens Nærhed beliggende Arealer, derunder indbefattet den sydvestlige Del af Amager, med Hensyn til Sikring mod Oversvømmelse og til Landarealers Afvanding ikke forrykkes til Skade for Lodsejerne.“ Det er nemlig dette, der er sket, at dette Stemmeværk, denne Dæmning, har været den virkelige Aarsag til, at Oversvømmelserne skete.

Ministeren udtalte den Gang, at der fra de skadelidte paa Amager var indsendt et Projekt om Anlæggelsen af en Dæmning, og det er jo ganske rigtigt. Dette Projekt, som var udarbejdet af Landinspektør Birk, var ledsaget af et Overslag paa 35,000 Kr.; men Vandbygningsdirektøren udtalte sig saaledes derom, at skulde der opnaas Sikring mod Oversvømmelse under ekstraordinær Stormflod, vilde det koste 60,000 Kr. Lodsejerne paa Amager maatte da opgive Tanken om selv at anlægge disse Diger. Svaret, som dette Andragende fik fra Ministeriet, er saalydende: „I denne Anledning skal man, idet man vedlægger Afskrift med Bilag af en fra Vandbygningsdirektøren indhentet Erklæring, tjenstlig meddele, at der, efter hvad der i bemeldte Erklæring er anført, ikke herfra har kunnet foretages videre i Sagen.“

Den Proces, nogle enkelte Lodsejere paa Amager have forsøgt overfor Havnevæsenet, er, saa vidt jeg ved, resulteret i, at det efter det Skøn, der var nedsat angaaende denne Sag, nu har vist sig, at Havnevæsenet bærer Ansvaret. Det nedsatte Skøn kom til det Resultat, at Havnevæsenets Dæmning, der skulde sikre Københavns Havn mod forefaldende Ulykker med Hensyn til Skibsfarten, var den virkelige Aarsag. Situationen havde altsaa forandret sig saaledes, at der nu vilde være nogen Udsigt til, at Havnevæsenet i Hen-

hold til sidste Stykke i § 1 i den af mig omtalte Lov paa Forestilling af Ministeriet muligvis paa en fredelig Maade vilde afgøre denne Sag overfor de Lodsejere, der havde lidt saa store Tab, idet Havnevæsenet baade gav dem Erstatning og sørgede for Anlæg af Diger. Jeg maa her gøre opmærksom paa, at der for Amagers Vedkommende, altsaa fra St. Magleby, af de Lodsejere, som ligge nærmest ved Stranden, er lidt et Tab paa 85—90,000 Kr. Noget lignende gælder for Lodsejerne i Kongens Enghave, altsaa paa Sjællands Kyst. Jeg omtalte den Gang, at ikke faa af disse havde lidt saa store Tab, at de vare aldeles ruinerede. Jeg vil nu paa disses Vegne anmode den højtærede Minister for offentlige Arbejder om at drage Omsorg for, at disse Folk ikke skulle have større Udgifter, end de hidtil have haft, og at denne Sag snarest mulig maa komme i Orden. Jeg tror, det, som jeg før sagde, kan ske ved, at Ministeriet henvender sig til Havnevæsenet i denne Sag. Det vil vist være tilstrækkeligt til at faa en Ordning mellem Havnevæsenet og de skadelidte Lodsejere.

Dernæst er der en lille Sag, jeg ogsaa vil omtale. Beboerne i Glostrup have henvendt sig til mig med de samme Ønsker, som jeg tidligere har fremdraget her, om at faa noget bedre Jernbanestationsforhold. Det er jo bekendt, at Stationsbygningen ved Glostrup har staaet i ca. 60 Aar, det er et gammelt Træskur, det er ikke nogen Stationsbygning, man skulde vente at finde her i Nærheden af København. Stationsforholdene ere meget slette. Perronen er for lille, for kort til at modtage det store Antal rejsende. Det sker ikke saa sjældent, at de rejsende maa gaa ned mellem Jernbaneskinneerne, hvorved der kan brygtes Ulykkestilfælde. Ventesalen er saa lille, at der kun kan opholde sig nogle ganske faa Personer i den. At Bygningen ikke er tidssvarende, viser sig bedst deraf, at i en ganske lille Gang foregaar baade Billetsalget, Udleveringen af Breve, Indlevering og Udlevering af Rejsegods og Pakker, og i daarligt Vejr og Regnvejr maa de mange rejsende, som besørger med denne Bane, ofte staa i Hundredevis ude i Regnvejret, da der nemlig ingen Overbygning findes over Perronen. Det er jo ikke af Mangel paa Plads, at denne Sag trækker i Langdrag, der maa altsaa være andre Aarsager. Det er muligt, at dette hænger sammen med den paatænkte almindelige Omlægning af Banen ifølge Jernbaneloven, men skal der ventes saa længe,